

Arrest

nr. 217 517 van 26 februari 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 23 april 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 maart 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 december 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 januari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 10 oktober 2015, verklaart er zich op 14 oktober 2015 vluchteling.

1.2. Op 20 maart 2018 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 21 maart 2018 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Shahr Kona van het district Markazi in de provincie Baghlan. U bent Tadzjiek van etnische origine.

In april 2015 begon u een verboden relatie met de dochter van uw werkgever. Een tijd later vernam u dat zij zwanger was. U vreesde dat haar familie dit te weten zou komen en wraak zouden nemen. U besloot het land te ontvluchten.

U heeft Afghanistan verlaten medio juli 2015 en reisde via Pakistan, Iran, Turkije en de balkanroute richting België. U kwam in België aan op 10 oktober 2015, waarna u hier op 14 oktober 2015 asiel aangevraagd heeft.

U legde geen documenten voor om uw asielaanvraag te staven.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p.2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst is uw kennis omtrent uw plaats van herkomst te schaars en foutief om uw verklaringen aannemelijk te maken. Zo blijft u het district waarin u gewoond heeft, 'Markazi' noemen (CGVS, p.3). In Baghlan is er echter geen district met die naam en het dorp, Shahr Kona, is gelegen in het district Baghlan- e- Jadid. U wordt hier op gewezen maar u blijft volhouden dat uw district 'Markazi' heet (CGVS, p.11). U wordt gevraagd of het ook een andere naam heeft, maar ook daar antwoordt u ontkennend op (CGVS, p.11). Uw kennis over de andere districten van uw provincie laat bovendien eveneens te wensen over. Zo heeft u er geen idee van wat de omliggende districten zijn (CGVS, p.4).

U wordt erop gewezen dat uw district aan twee provincies grenst. U kan die echter niet noemen (CGVS, p.14). Er wordt u gevraagd om uw dorp te localiseren binnen het district. U noemt drie namen van dorpen (CGVS, p.4), waarvan echter geen enkel teruggevonden werd in de informatie aanwezig op het CGVS. Er wordt u een laatste maal gevraagd om uw dorp alsnog te localiseren binnen uw provincie, waarop u wederom weigert te antwoorden op de vraag en antwoordt met: 'het heet Jara Khoshk' (CGVS, p.12).

Wanneer u gevraagd wordt om de route naar een bepaald punt te geven, blijft u in gebreke. Zo geeft u niet de weg aan van uw dorp naar uw werkplek (CGVS, p.13), de weg van uw dorp naar het districtscentrum (CGVS, p.14) en de weg van uw woning naar het Shahr Kona (CGVS, p.14) wanneer dat u gevraagd wordt. Pas na een herhaling van de vraag noemt namen van dorpen, met name: Mia jan, Tapa Pashagan, Asha Mir (CGVS, p.14). Die zijn echter niet te vinden op de kaarten aanwezig op het CGVS.

Er wordt u gevraagd wat het dichtste bij ligt, Kabul of Jalalabad. U antwoordt: 'Samangal' (CGVS, p.4). De vraag dient u wedermaal opnieuw gesteld te worden, waarop u dan pas 'Kabul' weet te antwoorden (CGVS, p.4). Bovendien zou u niet weten hoe lang het duurt om van uw dorp naar Kabul te reizen (CGVS, p.13), noch weet u welke route u daarvoor moet nemen (CGVS, p.15).

U zegt altijd gewoond te hebben in het dorp waar u geboren bent (CGVS, p.3). Toch weet u niet welke bergen er in de buurt van uw dorp zijn gelegen (CGVS, p.3). Bovendien ligt uw dorp vlakbij een rivier. U dient slechts de hoofdweg over te steken om er te raken. Bovendien zou er volgens u ook 'geen weg' zijn (CGVS, p.13). U beweert tevens dat de rivier 'ver' zou liggen (CGVS, p.3). Volgens u is er geen ziekenhuis in de buurt van uw dorp, hetgeen evenmin overeenstemt met de beschikbare informatie (CGVS, p.13). U zou verder 'geen informatie' hebben over de hoofdstad van uw provincie, Pul-e-Khomri (CGVS, p.12). U weet ook niet welke hoofdweg er door deze stad loopt (CGVS, p.14).

Daarnaast stelt u een groot gebrek aan vertrouwdheid met bekende namen uit uw regio van herkomst tentoon. Zo kan u wel de gouverneur, districtchef en politiechef geven die in ambt waren op het moment dat u het land verliet. U weet echter niet wie de voorganger van de districtschef is. U weet ook enkel de vorige gouverneur en politiechef te noemen maar hun voorgangers weet u niet. (CGVS, p.14). Overigens herkent u de namen van bekende personen uit uw regio niet, wanneer deze u gegeven worden. Zo herkent u niet de namen van leden van de provincieraad zoals Firozuddin Aymaq en Samiuddin Nazer (CGVS, p.15). U heeft zelfs nog nooit gehoord van Qari Abdul Wasay, de schaduwgouverneur van Baghlan. Eerst vraagt u zelf of dit een persoon is die in België woont dan wel in Afghanistan. De vraag wordt u tot drie keer toe gesteld, maar u heeft er geen idee van wie hij is (CGVS, p.15). Ook van Bibi Aysha, de bekende strijdster die al sinds de oorlog tegen de sovjets een groep rebellen leidt in Baghlan, kent u niet (CGVS, p.16).

U kan ook geen specifieke gebeurtenissen noemen wanneer u hierom gevraagd wordt. U geeft vage beschrijvingen van landmijnen onder bruggen maar u raakt niet verder dan dat. Van wie die mijnen zijn, wanneer die geplaatst zijn en onder welke bruggen, duidt u niet (CGVS, p.16). U stelt voorts dat er Duitsers in uw regio waren toen u er woonde. U weet echter niet wat zij daar deden, noch of zij daar tot op heden zijn. U weet ook niet waar hun basis was. Er zouden overigens ook Amerikanen in uw regio zijn geweest maar eveneens weet u niet wat zij daar deden. U zou zelfs niet eens weten of zij nog in uw regio waren op het moment dat u het land verliet (CGVS, p.16).

U geeft aan dat u niet naar school bent kunnen gaan in uw kindertijd omdat de taliban aan de macht was (CGVS, p.4). Dat staat in schril contrast met uw verklaringen dat de regio waar u vandaan komt veilig zou zijn geweest tussen de val van de taliban in 2001 en zo'n 4 tot 5 jaar daarna (CGVS, p.4). Dit zou zijn dankzij de komst van buitenlandse troepen. U heeft echter geen idee van waar zij verbleven, noch of zij nog steeds actief zijn in Baghlan (CGVS, p.4).

Overigens verklaart dat er 'alleen taliban' in uw regio waren als u gevraagd wordt of u ooit bij de autoriteiten hulp heeft gezocht (CGVS, p.17). Dat staat haaks op uw verklaring dat de overheid overdag de macht in handen had in uw regio, en de taliban enkel 's nachts (CGVS, p.14).

Daarenboven dienen er vraagtekens te worden geplaatst bij uw bewering dat u analfabeet zou zijn (DVZ Verklaring, p.4). Op het CGVS verklaart u plots dat u uw moedertaal dan toch een beetje zou kunnen lezen, maar de betekenis niet kan begrijpen. U bevestigt echter wel dat u niet kan schrijven (CGVS, p.6). U wordt geconfronteerd met het feit dat u op uw facebookpagina gul bent met schriftelijke antwoorden op comments. U verklaart dat een vriend altijd antwoordt voor u (CGVS, p.6). Gezien de veelheid aan berichten kan aan die uitleg geen geloof gehecht worden. In dit verband werd u tevens gevraagd of u nog contact heeft met mensen buiten uw familieleden in Afghanistan, waarop u ontkennend antwoordt (CGVS, p.6).

Ook uw kennis van de Afghaanse kalender schiet tekort. U kan enkel de namen aangeven als u ze opsomt, wat een ingestudeerde indruk geeft (CGVS, p.3). U kan ook niet het jaar in de Afghaanse kalender geven waarin u vertrokken zou zijn. U weet ook niet in welk jaar Karzai verkozen is, in de Afghaanse jaartelling (CGVS, p.7).

U biedt ook geen duidelijk zicht op de verblijfplaatsen van uw familieleden. U zegt dat uw familie naar Pul-e-Khomri is verhuisd maar u zou hoegenaamd niet weten waar precies in de stad ze wonen. Immers: 'ik heb daar niet om gevraagd' (CGVS, p.11). Dat argument kan echter niet overtuigen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit de provincie Baghlan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Baghlan heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst.

Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op het CGVS nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (CGVS, p.2). Het volstaat niet om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit. Voor de beoordeling van uw asielaanvraag is het van uitermate groot belang dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven is op zich niet problematisch, maar het is wel belangrijk dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De informatie waarover het CGVS beschikt en waarop deze beslissing is gebaseerd, werd toegevoegd aan het administratieve dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM).

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een rapport van Amnesty International van oktober 2017 (stuk 3).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat hij een verboden relatie had met de dochter van zijn werkgever, dat deze dochter zwanger geraakte en dat hij vreesde dat haar familie wraak zal willen nemen. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat geen geloof kan worden gehecht aan de door hem voorgehouden herkomst uit het dorp Shahr Kona van het district "Markazi" in de provincie Baghlan. Dienaangaande motiveert de commissaris-generaal dat (i) er in de provincie Baghlan geen district is met de naam "Markazi" en dat het dorp Shahr Kona is gelegen in het district Baghlan-e-Jadid; (ii) verzoekers kennis van de districten in zijn voorgehouden provincie van herkomst te wensen overlaait; (iii) verzoekers geografische kennis over zijn regio van herkomst gebrekkig is en zijn verklaringen dienaangaande niet aannemelijk zijn; (iv) verzoekers kennis over de prominenten in zijn voorgehouden regio van herkomst te wensen overlaait; (v) verzoekers verklaringen over specifieke gebeurtenissen en de taliban in zijn voorgehouden regio van herkomst vaag en onaannemelijk zijn; (vi) geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden analfabetisme; (vii) verzoekers kennis van de Afghaanse kalender gebrekkig is; en (viii) verzoeker geen duidelijk zicht biedt op de verblijfplaatsen van zijn familieleden. Vervolgens motiveert de commissaris-generaal dat aangezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden herkomst uit het dorp Shahr Kona van het district "Markazi" in de provincie Baghlan, evenmin geloof kan worden gehecht aan de beweerde feiten die er zich zouden hebben afgespeeld.

Er dient vastgesteld dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn reeds afgelegde verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

Zo motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoekers voorgehouden herkomst niet aannemelijk is daar er in de provincie Baghlan geen district is met de naam "Markazi" en dat het dorp Shahr Kona is gelegen in het district Baghlan-e-Jadid.

In zijn verzoekschrift voert verzoeker dienaangaande aan dat "Markazi" in het Dari "centrum" betekent en dat hij dus verklaarde afkomstig te zijn uit het centrum van Baghlan.

Verzoeker kan evenwel niet worden bijgetreden. Vooreerst brengt hij geen enkel stuk bij ter staving van zijn bewering dat “Markazi” in het Dari “centrum” betekent. Redelijkerwijze kan worden verwacht dat de tolk Dari die tijdens verzoekers persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aanwezig was, het woord “Markazi” als “centrum” zou hebben vertaald indien dit woord werkelijk deze betekenis zou hebben in het Nederlands. Dit blijkt echter allerm minst het geval. Integendeel, wanneer verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk wordt gewezen op het feit dat er in de provincie Baghlan geen district is met de naam “Markazi”, blijft verzoeker volharden in zijn verklaringen en blijkt nergens dat dit woord “centrum” zou betekenen (gehoorverslag CGVS, p. 11). Dit klemmt des te meer daar verzoeker in zijn verzoekschrift nog steeds stelt dat hij is geboren in het district Markazi in de provincie Baghlan (p. 1). Overigens, in zoverre enig geloof zou kunnen worden gehecht aan verzoekers blote bewering dat het woord “Markazi” in het Dari “centrum” betekent, *quod non*, kan redelijkerwijze worden verwacht dat wanneer verzoeker wordt gevraagd uit welk district in de provincie Baghlan hij afkomstig is, hij de naam van dit district geeft en niet enkel stelt uit het centrum van Baghlan afkomstig te zijn; *in casu* dient evenwel te worden vastgesteld dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud verklaarde dat zijn district van herkomst geen andere naam heeft dan “Markazi” (gehoorverslag CGVS, p. 11). Dit klemmt des te meer daar verzoeker evenmin kan aangeven wat de omliggende districten zijn. Dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift meent te moeten bedienen van een dergelijke gekunstelde blote bewering, toont eens te meer de ongeloofwaardigheid van zijn voorgehouden herkomst aan. Tevens kan nog worden opgemerkt dat waar verzoeker in zijn verzoekschrift stelt als volgt: *“Dat verwerende partij het dorp van verzoekende partij niet kan terugvinden, kan - niet aan verzoekende partij worden verweten. De beschikbare kaarten van verwerende partij kunnen onmogelijk alle dorpen en subdorpen in Afghanistan bevatten.”*, dient erop gewezen dat het dorp Shahr Kona wel degelijk kan worden teruggevonden op de beschikbare kaarten (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier), doch in het district Baghlan-e-Jadid en niet in het (niet-bestaande) district “Markazi”.

Vervolgens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoekers kennis van de districten in zijn voorgehouden provincie van herkomst te wensen overlaat en dat zijn geografische kennis over zijn regio van herkomst gebrekkig is en zijn verklaringen dienaangaande niet aannemelijk zijn:

“U wordt erop gewezen dat uw district aan twee provincies grenst. U kan die echter niet noemen (CGVS, p.14). Er wordt u gevraagd om uw dorp te localiseren binnen het district. U noemt drie namen van dorpen (CGVS, p.4), waarvan echter geen enkel teruggevonden werd in de informatie aanwezig op het CGVS. Er wordt u een laatste maal gevraagd om uw dorp alsnog te localiseren binnen uw provincie, waarop u wederom weigert te antwoorden op de vraag en antwoordt met: 'het heet Jara Khoshk' (CGVS, p.12).

Wanneer u gevraagd wordt om de route naar een bepaald punt te geven, blijft u in gebreke. Zo geeft u niet de weg aan van uw dorp naar uw werkplek (CGVS, p.13), de weg van uw dorp naar het districtscentrum (CGVS, p.14) en de weg van uw woning naar het Shahr Kona (CGVS, p.14) wanneer dat u gevraagd wordt. Pas na een herhaling van de vraag noemt namen van dorpen, met name: Mia Jan, Tapa Pashagan, Asha Mir (CGVS, p.14). Die zijn echter niet te vinden op de kaarten aanwezig op het CGVS.

Er wordt u gevraagd wat het dichtste bij ligt, Kabul of Jalalabad. U antwoordt: ‘Samangal’ (CGVS, p.4). De vraag dient u wedermaal opnieuw gesteld te worden, waarop u dan pas ‘Kabul’ weet te antwoorden (CGVS, p.4). Bovendien zou u niet weten hoe lang het duurt om van uw dorp naar Kabul te reizen (CGVS, p.13), noch weet u welke route u daarvoor moet nemen (CGVS, p.15).

U zegt altijd gewoond te hebben in het dorp waar u geboren bent (CGVS, p.3). Toch weet u niet welke bergen er in de buurt van uw dorp zijn gelegen (CGVS, p.3). Bovendien ligt uw dorp vlakbij een rivier. U dient slechts de hoofdweg over te steken om er te raken. Bovendien zou er volgens u ook ‘geen weg’ zijn (CGVS, p.13). U beweert tevens dat de rivier ‘ver’ zou liggen (CGVS, p.3). Volgens u is er geen ziekenhuis in de buurt van uw dorp, hetgeen evenmin overeenstemt met de beschikbare informatie (CGVS, p.13). U zou verder ‘geen informatie’ hebben over de hoofdstad van uw provincie, Pul-e-Khomri (CGVS, p.12). U weet ook niet welke hoofdweg er door deze stad loopt (CGVS, p.14).”

Waar verzoeker dienaangaande in zijn verzoekschrift aanvoert dat hij ongeschoold is en dat van hem geen encyclopedische kennis kan worden verwacht, dient erop gewezen dat ook van personen met een lage scholingsgraad mag worden verwacht dat dezen kunnen antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent hun directe leefomgeving en de regio waarin zij heel hun leven beweren te hebben gewoond, alsmede dat zij een aantal basiszaken kennen en dat zij een aantal gegevens op een doorleefde wijze kunnen situeren. Nergens wordt van verzoeker een encyclopedische kennis verwacht.

Waar verzoeker wijst op een aantal elementen die hij volgens hem wél correct kon weergeven betreffende zijn regio van herkomst (verzoekschrift, p. 8-9), dient er vooreerst op gewezen dat de motiveringsplicht in hoofde van de commissaris-generaal geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen. Tevens dient vastgesteld dat deze aangehaalde elementen ook door zelfstudie of door overdracht door derden gekend kunnen zijn. Bovendien doet het feit op zich dat verzoeker over bepaalde elementen inzake zijn regio van herkomst al dan niet wel correcte verklaringen zou hebben afgelegd, geen afbreuk aan het feit dat hij over andere elementen gebrekkige, onjuiste en vage verklaringen aflegde. Verzoeker toont allerm minst *in concreto* aan dat de door hem aangehaalde elementen zwaarder zouden doorwegen dan de gebrekkigheden, onjuistheden en vaagheden die in de bestreden beslissing op pertinente wijze worden uiteengezet.

Voorts motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoekers kennis over de prominenten in zijn voorgehouden regio van herkomst te wensen overlaat:

“Daarnaast stelt u een groot gebrek aan vertrouwdsheid met bekende namen uit uw regio van herkomst tentoon. Zo kan u wel de gouverneur, districtchef en politiechef geven die in ambt waren op het moment dat u het land verliet. U weet echter niet wie de voorganger van de districtschef is. U weet ook enkel de vorige gouverneur en politiechef te noemen maar hun voorgangers weet u niet. (CGVS, p.14). Overigens herkent u de namen van bekende personen uit uw regio niet, wanneer deze u gegeven worden. Zo herkent u niet de namen van leden van de provincieraad zoals Firozuddin Aymaq en Samiuddin Nazer (CGVS, p.15). U heeft zelfs nog nooit gehoord van Qari Abdul Wasay, de schaduwgouverneur van Baghlan. Eerst vraagt u zelf of dit een persoon is die in België woont dan wel in Afghanistan. De vraag wordt u tot drie keer toe gesteld, maar u heeft er geen idee van wie hij is (CGVS, p.15). Ook van Bibi Aysha, de bekende strijdster die al sinds de oorlog tegen de sovjets een groep rebellen leidt in Baghlan, kent u niet (CGVS, p.16).”

Waar verzoeker dienaangaande herhaalt dat hij ongeschoold is, kan dienstig worden verwezen naar hetgeen hieromtrent hoger reeds werd vastgesteld. Waar verzoeker stelt dat hij nooit interesse had voor politiek, dient erop gewezen dat een dergelijke interesse niet vereist is om kennis te kunnen hebben van prominenten uit zijn beweerde regio van herkomst, temeer gelet op de verregaande impact van de lokale machtshebbers op het dagelijks leven van de Afghaanse burgers.

Verder motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoekers verklaringen over specifieke gebeurtenissen en de taliban in zijn voorgehouden regio van herkomst vaag en onaannemelijk zijn, dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden analfabetisme, dat verzoekers kennis van de Afghaanse kalender gebrekkig is en dat verzoeker geen duidelijk zicht biedt op de verblijfplaatsen van zijn familieleden. Dienaangaande voert verzoeker geen enkel inhoudelijk verweer in zijn verzoekschrift.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing niet motiveert met betrekking tot verzoekers vluchtrelaas, dient erop gewezen dat in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld als volgt:

“Gelet op de ongelooftwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Baghlan heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.”

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift stelt dat hij een bijzonder kwetsbaar profiel heeft daar hij *“na al die jaren in Europa”* is verwesterd, dient vastgesteld dat hij dienaangaande slechts verwijst naar louter algemene informatie (verzoekschrift, stuk 3) die geen betrekking heeft op zijn persoon, hetgeen niet volstaat teneinde deze door hem aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken. Dit klemmt des te meer daar verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hiervan geen enkele melding maakte, terwijl hij toen ook reeds twee jaar in Europa verbleef.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er niet in de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het district “Markazi” in de provincie Baghlan, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de verzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit het tegendeel zou blijken. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat zijn Afghaanse nationaliteit niet wordt betwist en dat alle provincies onveilig worden geacht, dient erop gewezen dat in de richtlijnen van UNHCR van 19 april 2016, waarnaar in het door verzoeker voorgelegde rapport van Amnesty International (verzoekschrift, stuk 3) veelvuldig wordt verwezen, wel degelijk wordt vastgesteld dat de impact van het conflict in Afghanistan regionaal erg verschillend is. Verzoeker kan dan ook niet worden bijgetreden in zijn bewering: *“De actuele situatie in heel Afghanistan is erg onveilig, het terugsturen van Afghanen – waar ook in Afghanistan, houdt een schending in van het non-refoulement beginsel.”* en *“Geen enkel deel van Afghanistan is da nook (sic) veilig genoeg te noemen om asielzoekers terug te sturen zonder gevaar voor blootstelling aan foltering en onmenselijke en vernederende behandeling.”*

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend negentien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER